

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/138/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

203/2011. (VII. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. március 19-én előterjesztett **panaszát** a 2011. július 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. március 19-én elektronikus és postai úton is előterjesztett panaszbeadványában a rendőrség 2011. március 17-én és 19-én foganatosított intézkedését kifogásolta, és kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2011. március 17-én a volt férje a M. Városi „Nagyposta” előtt inzultálta, lökdöste, és megfélemlítő mondatokat ordított, illetve elvette a panaszos telefonját, hogy ne hogy segítséget tudjon a panaszos hívni. A panaszos végül egy buszra menekült fel előle. Az esetet megelőző pénteken számos zaklató, gyilkossággal fenyegető sms-t kapott a panaszos a volt férje telefonjáról. Ez az áldatlan állapot a panaszos elmondása szerint 2009. július 31. óta áll fenn, amikor a panaszos kezét a volt férje eltörte, amiért a panaszos rájött, hogy a férje szeretőt tart. Azóta folyamatosan bántalmazza, a munkahelyén lejárhatja, rágalmazza a panaszost a volt férj.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Március 17-én a panaszos bejelentést tett a rendőrségen és kérte Cs. P. r. főhadnagytól, hogy rendelkezzen a távoltartásról, aki azonban ezt a kérését elutasította és hazaküldte a panaszoszt a négy éves gyermekével együtt.

Miután a panaszos hazaérkezett, a volt férj folytatta a telefonos zaklatását, ezért a panaszos újra felhívta a r. főhadnagyt, aki továbbra se volt hajlandó segíteni, hanem háromszor „rátette” a telefont a panaszosra.

A panaszos másnap felkereste a Megyei Rendőrkapitányságot, ahol D. L. és Á. Zs. rendőrök a meghallgatása után megígérték, hogy intézkednek az ügyben. A panaszos előadja, hogy sajnos nem fixálták, hogy mi lesz konkrétan ez az intézkedés. Később ugyan elismerték a rendőrök, hogy az ügyeletes tiszt eljárhatott volna másként is, ezért a panaszos szerint ő joggal hitte, hogy a rendőrök kezdeményezték a távoltartás elindítását.

Amikor hazaért a panaszos, már várta otthon egy e-mail a férjétől, hogy 2011. március 19-én el kívánja vinni a gyereket. Ebben a témakörben már két hete leveleznek, mert a március 19-ei hétvége munkanap, ezért megírta a panaszos a férjének már korábban, hogy ezért nem viheti el a gyereket. Az e-mail váltásokról a gyámhivatal illetékes előadóját is értesítette, aki úgy tájékoztatta, hogy ilyenkor nem jár az apának a láthatás.

A panaszos kétségbe esett, ezért felhívta a rendőrséget, mert félt, hogy ha másnap reggel megjelenik nála a panaszos, és követeli az óvodában tartózkodó gyermeket, illetve a panaszoszt újra megveri. B. R. rendőr kérte a panaszoszt, hogy maradjon otthon és várja a férjét, a rendőrségtől 8 óra 45 perckor majd kimegy adatgyűjtés címén három nyomozó, és ha férfit sikerül tetten érni, akkor kiadják a távoltartást ellene.

Az ígéret ellenére 9 óra 10 perckor a panaszos volt férjével csevegve érkezett meg két rendőr, akik a gyermekláthatásra vonatkozó bírósági rendelkezést kérték a panaszosztól. A panaszos nem értette, hogy miért kérik tőle, hiszen a gyámhivatal dolga, hogy ha a férje bejelentés tesz a láthatás elmaradásáért, akkor kivizsgálják, hogy jogosan tagadta-e meg azt. Ezek után a rendőrök a panaszoszt kezdték el kérdőre vonni, hogy miért nem adta oda a gyereket, az érzelmeire próbáltak hatni, mondván, hogy a kisfiú biztos szeretett volna az édesapjával találkozni. A panaszos elmondta tájékoztatásul a rendőröknek, hogy a férjének felajánlotta, hogy a négy napos ünnep bármely két napján elviheti a gyereket, illetve a következő hétvégén a pótlás lehetőségére, de ő nem kívánt ezzel élni, mondván, nem ér rá, és hogy miért, azt a gyámhivatal felhívására sem közölte. A panaszos elmondta még, hogy szerinte megoldható lett volna a kapcsolattartás normális rendezése, de az apának a gyereknél minden más fontosabb, nem veszi figyelembe a kötelességeit sem. Ezek után – miután a kapcsolattartás nem valósulhatott meg – a volt férj és a rendőrök „kedélyesen cseverészve” távoztak.

A panaszos gyanítja, hogy a rendőrök előre tájékoztatták a volt férjét, hogy mi fog történni, ezért a panaszos felhívta B. R.-t, aki ugyan elismerte, hogy nem ebben egyeztek meg, de szerinte a bűncselekmény meghiúsult, ezért nem érti, hogy mi a panaszos gondja.

A panaszos elmondta, hogy az a gondja, hogy a férjének van kulcsa a lakáshoz, mivel ez még mindig az állandó lakcíme és a cége telephelye, ezért bármikor bejuthat a lakásba.

A panaszos ugyan elismeri, hogy megemlítette előző nap, hogy ha nem kiabálna, verekedne a férje, akkor is jó, ha látja a rendőröket. De ez csak egy mellékes kérés volt, a fő cél a távoltartás elrendelése lett volna. B. R. ezt követően közölte a panaszossal, hogy ő nem hajlandó tovább a panaszossal beszélni, és letette a telefont.

A panaszos mindezek alapján kéri a Testület vizsgálatát.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a M. Városi Rendőrkapitányság vezetőjéhez, és kérte, hogy nyilatkozzanak a tekintetben, hogy történt-e a helyszínen rendőri intézkedés, illetve milyen jogszabályi felhatalmazás és információk alapján intézkedtek.

A rendőrség a Testület felhívására 2011. április 19-én rendelkezésre bocsátotta az ügyvel kapcsolatos iratanyagot, melyből az alábbiakban a releváns információkat ismertetjük.

1) A 2011. március 17-én kelt hivatalos feljegyzés rögzíti, hogy a panaszos bejelentést tett aznap 16 óra 15 perckor, hogy elvált férje folyamatosan zaklatja és ma délután a H. terén álló postaépület előtt lökdöste, inzultálta.

2) A 2011. március 17-én 17 óra 6 perckor kelt. jegyzőkönyv rögzíti a panaszosnak a volt férje magatartása miatti feljelentését.

3) A Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán, 2011. március 18-án kelt feljegyzés szerint a panaszos aznap 11 óra 45 perckor személyesen megjelent a Megyei Rendőrkapitányság épületében. A panaszos elmondta, hogy az előző napon előzetes egyeztetés nélkül találkozott a volt férjével a 1-es számú Postahivatal előtt ahol a férfi őt sértegette, lökdöste, illetve megakadályozta abban, hogy telefonon segítséget kérjen. A panaszos úgy véli, hogy az atrocitás mögött a férjével szemben a gyermektartásdíj elmulasztása okán indult végrehajtási eljárás és a láthatás problémája áll. A fenti esemény után a panaszos - előadása szerint - megjelent a M. Városi Rendőrkapitányságon, ahol ideiglenes távoltartást akart kérni. Az ügyeletes felvette a feljelentését, de – indokolás nélkül – nem volt hajlandó a távoltartási intézkedést megtenni. A panaszos ezt követően telefonon ismételtén kérte, hogy a távoltartásról szóló intézkedést az ügyeletes hozza meg, illetve amennyiben nem, akkor adja írásba, hogy miért nem, amelyre nem volt hajlandó.

4) Az ügyeletes tiszt (r. főhadnagy) 2011. március 17-én kelt jelentésében előadta, hogy a panaszos aznap feljelentést tett a volt férje ellen, mert a férfi lökdöste, és fenyegette az utcán. A feljelentés rögzítése után a panaszos azt kérte, hogy a távoltartásról szóló határozatot készítsen a r. főhadnagy, mert a hétfégi láthatásra nem akarja az apának odaadni a gyermeküket. A r. főhadnagy közölte vele, hogy ezt nem tudja megtenni, mert ennek elkészítéséhez nem áll elegendő információ a rendelkezésére, továbbá, hogy a volt férjjel szemben nem intézkedtek, meghallgatás nem volt, de az eljárásban ez meg fog történni. Ezt követően a panaszos elhagyta az épületet azzal a megjegyzéssel, hogy az Országos Rendőr-főkapitányságon és a Budapesti Rendőr-főkapitányságon dolgozó ismerősei véleményét, tájékoztatását fogja kérni az ügyvel kapcsolatban. Hozzátette még, hogy kezdeményezésére

már több rendőrrel szemben is eljárak, egyébként is családjoggal foglalkozik, ismeri a jogszabályokat.

Ezt követően a panaszos 17 óra 52 perckor távbeszélőn felhívta a r. főhadnagyot és követelte, hogy adja neki írásba, hogy miért nem döntött a távoltartásról. Ezt azért akarta állítása szerint, mert egy budapesti rendőr ismerőse szerint a r. főhadnagynak ezt meg kell tennie. A r. főhadnagy közölte a panaszossal, hogy amennyiben az előjárói utasítják erre, akkor megteszi. A panaszos nem fogadta el a magyarázatát a távoltartási határozat elmaradásáról.

A panaszos 19 óra 5 perckor ismételten felhívta a r. főhadnagyot, elmondta, hogy a volt férje telefonon hívogatja, sértegeti és ha nem adja ki a r. főhadnagy a távoltartási határozatot, akkor fel fogja jelenteni.

A r. főhadnagy előadja, hogy a távoltartási határozatról azért nem rendelkezett, mert a körülmények tisztázásának, mindkét vagy több fél meghallgatásának, valamint a rendőrfőnök személyes tapasztalásán alapuló adatgyűjtés, jelentés hiánya miatt részrehajlásmentes döntést nem hozhatott volna.

5) A megküldött iktatólap rögzíti, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 170. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntette miatt 2011. január 27-én büntetőeljárás indult a panaszos feljelentése alapján volt férje ellen 635/2011/bű. sz. alatt.

6) Megküldte még a rendőrség a 2011. március 17-én kelt megkereséseket, melyben kérték a Családsegítő Szolgálatot környezettanulmány beszerzésére, az Anyakönyvi Csoportot a gyermek anyakönyvi kivonatának, a Gyámhivatalt a családdal kapcsolatos gyámügyi iratok megküldésére, illetve a Gyermekorvosi Szolgálatot a gyermekre vonatkozó egészségügyi elemzés elkészítésére.

7) A 2011. március 19. napján 10 óra 12 perckor rögzített tanúkihallgatási jegyzőkönyvben a panaszos volt férje előadta, hogy feleségével 4 évig élt házasságban, ebből a házasságból született a jelenleg négy éves fiúk. A volt feleségével 2009. év elejétől megromlott a házassága, azonban még pár hónapot várt, hátha rendezni lehet a kapcsolatukat, de végül is 2009. októberében beadta a válópert. Ezt később visszavonta, majd 2010. januárjában újból beadta a válópert, mert nem volt helyrehozható a házasságuk. A válás 2010. december 23-án emelkedett jogerőre. 2009. szeptember 19-én elköltözött a közös tulajdonú lakásukból és albérletben lakott. A jogerős bírói végzés azt tartalmazta, hogy a közös gyermeküket minden páratlan hétvégén szombat 9 órától vasárnap 18 óráig láthatásra elviheti.

Amikortól elhagyta a családot, a volt felesége folyamatosan provokálja, ez azt jelenti, hogy elején szinte minden nap feljárt hozzájuk, hogy a gyerekkel találkozzon. Mivel a válásuk bejelentését követően a volt felesége megtudta, hogy új élettársa van, egyfolytában provokálta emiatt. Amikor felment esténként, neki állt szitkozódott, őt és az élettársát trágár kifejezésekkel illette, kijelentette, hogy tönkre teszi őket minden áron.

A volt férj elmondta, hogy egy esetben sem tett büntető feljelentést a volt felesége ellen, viszont ő már tett zaklatás miatt ellene, valamint jelenleg is folyamatban van könnyű testi sértés miatt egy eljárás ellene.

2009. július 31-én - ekkor még együtt laktak – délután, amikor a gyerek aludt, szóváltásba keveredtek egymással és közölte a panaszos vele, hogy ő neki elege van ebből az egészből és bevett egy marék altatót, amit sikerült kiszednie a felesége szájából, majd még tovább cirkusztolt és kiment a konyhába és a kést a kezéhez tartotta, hogy felvágja az erét, erre odament és kicsavarta a kezéből a kést. Mivel fájlalta a kezét, ezért együtt még aznap este, amikor felkelt a gyerek, elmentek a sebészetre és elmondta, hogy beverte a kezét és röntgenezzék meg. Ekkor törést nem mutattak ki, azt mondták, hogy zúzódása van és csak rögzítették a kezét. A veszekedés alatt a gyerek végig aludt a saját szobájában.

Majd 2009. augusztusában közösen nyaralni voltak S. Városban és ekkor még mindig fájlalta a kezét a volt felesége, ezért elmentek a baleseti sebészetre. Arra már nem emlékszik, hogy ott rögtön megállapították-e, hogy az eltört a csuklója, vagy már csak itt Miskolcon, de a lényeg az, hogy valóban el volt törve a csuklója.

Amit a volt felesége állít, az nem igaz, mert ő soha nem nyúlt hozzá egy ujjal sem, tettelegesen nem bántalmazta, sőt ő volt az, aki támadólag lépett fel vele szemben és ő ezeket úgy hárította el, hogy eltolta magától, de az ilyen esetek alkalmával sem keletkezett sérülése, nem esett el, nem esett neki semminek.

Ezen alkalmakkor a közös gyermekük sajnos mindig otthon volt, így fül és szemtanúja volt a dolgoknak, azonban csak egy alkalommal 2009. december 19-én, amikor rendőri intézkedésre is sor került, rémült meg a gyerek és kezdett el sírni. Ekkor is a gyereket ment látogatni és fürdetni, de nem hagyta magára a kádban a gyereket ekkor, mivel még nem is fürdött. A volt felesége cirkusztolni kezdett a konyhában vele, elmondta mindennek, neki rontott, megkarmolta a mellkasát. Ezt követően fürdette meg a gyereket, és amikor kijöttek a rendőrök, látták, hogy épp akkor törölte meg. Tehát nem igaz, hogy ezalatt végig magára lett volna hagyva a fürdőszobában. Jelenleg emiatt folyik ellene - még mindig - a bíróságon az eljárás.

A 2009 augusztusában említett bántalmazással kapcsolatosan annyit tud elmondani, hogy ez sem fedi a valóságot, mert ő ekkor sem nyúlt egy ujjal sem a volt feleségéhez. Annyit történt, hogy a lakásban veszekedés volt közöttük és idegességében felé lendítette a lábát, de nem rúgta meg, ekkor is jelen volt a gyerek, de nem sírt és nem is ijedt meg, mert semmit nem látott az egészről, mert ugyan az anyja ölében volt és így egymással szemben voltak, neki pedig a gyerek háttal.

Előadja még, hogy olyan sem történt, hogy a volt feleségét fenékebe rúgta volna, amikor szállt ki az autóból ölében a gyerekükkel. Valamint olyan meg aztán végképp nem történt, hogy a központi zárat lenyomta volna az autóban, megakadályozva azt, hogy a volt felesége a gyermekükkel együtt kiszálljon az autóból. Ezt az egészet kitalálta, erről az egésztől nem tud mit elmondani, mert nem történt ilyen, azt viszont elképzelhetőnek tartja, hogy a volt felesége felhívta a rendőrséget ezzel.

A volt felesége egyetlen fix tanúja az édesanyja, aki mindent lát és hall, csak azt nem tudja hogy ő, hogy látja-hallja ezeket a dolgokat, amikor soha nem volt a lakásban és az autóban, és mindig utólag telefonon értesítette ezekről a dolgokról a lánya.

Kérdésre előadja még, hogy ezeknek a veszekedéseknek, amik a lakásban és gépkocsiban voltak, nem volt szemtanúja.

Kérdésre előadja még azt is, hogy a volt felesége ez év februárjában feljelentette a gyámhatóságnál, hogy egy alkalommal nem pótolta a láthatással kapcsolatos kapcsolattartást, majd egy másik alkalommal pedig a megbeszélte időpont helyett később ment a gyerekéért, amit persze már több mint két nappal előtte jelzett a volt felesége felé. A gyámügyi hölgy nem is értette, hogy miért csinálta a volt felesége ezt az egészet.

Elmondja azt is, hogy mindezek ellenére idáig még nem volt rá precedens, hogy a láthatásra ne adta volna oda a gyereket egészen a mai napig. Mivel páratlan hétvége volt, ezért láthatásra szeretne volna elvinni a gyereket, de közölte a felesége vele, hogy nem viheti, mert óvodába vitte, mivel munkanap van, és erre a hétvégére nem adja át neki a gyereket. A férfi már jóval korábban - talán másfél héttel ezelőtt – tájékoztatta őt arról, hogy a következő hétvége neki nem lesz jó, de őt ez nem érdekelte.

2011. március 17-én valóban összefutott a „Nagypostánál” a volt feleségével. Nem volt megbeszélve, hogy találkozni fognak. Az e-mail üzeneteit nem nézte meg, így azt nem tudja, hogy egyáltalán küldött-e neki bármit is. Annyi történt, hogy megkérdezte tőle, hogy miért nem tudja odaadni neki arra hétvégére a gyereket, mivel ő nem dolgozik, és az óvoda nem kötelező. Erre annyit mondott, hogy a férfi vigye el a következő hétvégén és máskor ünnepeljen. Hangos szóváltás, vita, veszekedés nem történt, az azonban igaz, hogy kiesett a felesége táskájából egy 200 Ft-os toll, amit a volt férj lábbal arrébb rúgott és erre a volt feleség azt mondta, hogy fel fogja jelenteni, mert tönkretette a tollát. A meghallgatott előadja, hogy ő nem kezdett el vele vitatkozni, veszekedni, nem kiabált rá, nem fenyegette meg, egy ujjal nem nyúlt hozzá, nem lökte meg.

Elmondja még azt is, hogy a gyermeke nagyon szeret vele lenni, egy kiegyensúlyozott, jól fejlett gyermek. Amikor nála van, jól érzi magát, rendesen eszik, az éjszakát végig alussza. Panaszkodni nem szokott semmire és senkire. A volt felesége telefonon elmondta azt is, hogy a gyereket látta pszichológus és nagyon súlyos bajok vannak a gyerekekkel, ezért találkozniuk kellene személyesen a lakáson, hogy ezeket a dolgokat megbeszéljék. De ő mondta neki, hogy a lakáson nem szeretne vele találkozni és erről beszélni, mert ez soha nem végződött jól. Javasolta neki azt is, hogy e-mailben írja le, amit meg akar beszélni, de erre nem volt hajlandó. Óvodába nem jár a gyerekéért, mert megtiltotta.

Elmondja azt is, amióta elköltözött a volt feleségétől, azóta folyamatosan zaklatja, e-mailt küld, sms-ket, eleinte még válaszolt neki, ilyenkor oda-vissza sértegették egymást, majd 2011 januárjától egyáltalán nem válaszolt neki semmire. Jelenleg zaklatás miatt nem kíván feljelentéssel élni a volt feleségével szemben, mert már így is eléggé megviselték őt azok a dolgok, amik eddig történtek, és nem szeretne megint rendőrségre és bíróságra járni.

8) A panaszos lakásán intézkedő r. őrnagy 2011. március 19-én kelt jelentésében előadta, hogy a szolgálata teljesítése során 8 óra 50 perckor az alosztályvezető utasítására megérkezett 2 társával a panaszos lakása elé, mivel a panaszos rendőri intézkedést kért a volt férje ellen, amennyiben megjelenik közös lakásuknál, a közös 4 éves gyermekük láthatása ügyében és akadályoztatása esetén ordítózna, hangoskodna, az ajtót verné rá. Így emiatt ideiglenes távoltartó végzést szeretne kérni volt férje ellen.

A lépcsőház ajtajához épp velük egy időben ért egy számukra akkor még ismeretlen férfi, aki kulccsal beengedette őket a lépcsőházba. Majd lifttel a 4. emeletig jött velük és együtt szállt ki velük. A 4. emelet folyosójára, a zárt ajtó miatt nem tudtak bejutni, így szintén ez a férfi nyitotta ki kulccsal az ajtót, aki kérdésükre ekkor elmondta, hogy ő a panaszos volt férje és a gyermekéért jött, mivel láthatásra szeretné elvinni, amelyről jogerős bírói végzéssel is rendelkezik, melyet átnyújtott nekik.

Ekkor megkérték a férfit, hogy várjon a lépcsőház nyitott folyosóján, amíg volt feleségével felveszik a kapcsolatot és beszerezik az adatokat ez ügyben. A férfi ezen kérésüknek eleget téve hátra maradt csendben. Ekkor már a panaszos nyitotta csengetés nélkül az ajtaját és számon kérte a rendőrökön, hogy miért nem értek a lakásába 3/4 9-re és miért nem ültek be a szobájába időben. Majd közölte velük, hogy ő rendelkezik Sz. E. M. Városi Gyámügyi Osztály jogtanácsosának szóbeli határozatával, mely szerint ő nem köteles a közös gyermeküket láthatásra átadni a volt férjének, mivel aznap munkanap volt, és a gyermeket elvitte időben óvodába, valamint vasárnap sem kell, hogy odaadja láthatásra. Ő ezt korábban közölte volt férjével is és elmondta neki, hogy jövő hét szombaton viheti el a gyermeket lakásáról. De volt férje ezt nem fogadta el, emiatt jött most ide bizonyosan és rá törte volna az ajtót, ha a rendőrök nem érkeznek meg vele egyszerre. Az intézkedő rendőröket hibáztatta azért, hogy volt férjét megakadályozták a jelenlétükkel abban, hogy hangoskodjon és dörömbölgjön az ajtaján. Ezen kívül utasításokat és parancsokat kívánt a rendőröknek adni arra vonatkozóan, hogy hívják fel a gyámügyi főelőadót, aki majd megmondja nekik, hogy nekik miket kell, majd tennünk.

A r. őrnagy előadja, hogy kérésére a panaszos semmilyen gyámügyi határozatot nem tudott átadni a volt férj láthatásának korlátozása, vagy illetőleg elmaradása miatt. A 2011. március 17-i feljelentésével kapcsolatban pedig elmondta, hogy nem rendelkezik orvosi látellellettel, mivel nem keletkezett rajta sérülés a volt férje által elkövetett bántalmazása során, mivel az csak rángatta őt karjánál fogva. De erről nem rendelkezik tanúkkal.

A helyszínen a volt férj végig nyugodtan, higgadtan viselkedett és semmilyen olyan szóbeli utalást nem tett arra, hogy volt feleségét inzultálni szeretné a közös gyermekük láthatásának akadályozása miatt. Elfogadta azt a tényt, hogy volt felesége elvitte a gyermeket aznap is óvodába annak ellenére, hogy előre jelezte neki, hogy ő most szeretné elvinni a gyermeket láthatásra a nála lévő jogerős bírói végzés alapján, mivel jövő hétvégén ő elutazik és a gyermeket nem tudja magával vinni. Ezt a panaszosnak előre jelezte, aki ezen kérését teljesen figyelmen kívül hagyta és semmilyen kompromisszumra nem hajlandó a gyermekük miatt. Sőt kifejezetten elzárkózik előle. Mivel tudatában van annak volt felesége, hogy a jelenlegi élettársa születésnapja miatt utaznának el jövő hét végén együtt ketten, és ezért nem vinné a gyermeket magával.

Ezt követően a r. őrnagy a helyszínen adatgyűjtést végezett szomszédoknál. Becsengetett a szomszédba, ahol az ajtót nyitó idős hölgy elmondta, hogy ő B. B. albérletben itt lakó édesanyja és ő most csak ezért van itt a lánya lakásában, mivel az unokája bárányhimlős, vigyáznia kelt rá, amíg a lánya dolgozik. Mivel ő nem szokott itt tartózkodni a lakásban, így ő az ügyel kapcsolatban adatokat mondani nem tud és nevét sem kívánta megadni, mivel nem akar szerepelni ebben az ügyben, de kérésükre megadta lánya mobiltelefonszámát. Ezt követően felhívták a megadott mobiltelefonszámot, mely egy kb. 4-6 éves kislány vett fel, és azt mondta, hogy nem tudja adni a szüleit, mert nincsenek itt és biztos téves a szám. Majd letette a telefont.

Ezen kívül a helyszínen megállapítást nyert, hogy a panaszos lakása mellett lévő két közvetlen lakás lakatlan, a redőnyök le vannak húzva. Az egyikben ügyvédi iroda üzemel, melyben senki nem tartózkodik. Így az adatgyűjtés nem vezetett eredményre.

Tekintettel arra, hogy a feljelentett sem viselkedésével, sem szavaival nem valósított meg sem rendzavarást, se nem fenyegette meg a feljelentőt, így indokolatlannak tartotta ideiglenes hatályú távoltartó végzés meghozatalát, vagy kezdeményezését. Ezen kívül az adatokat sem sikerült beszerezni tanúk vallomása alapján arra vonatkozóan, hogy a feljelentett megvalósította volna a feljelentésben szereplő 2011. március 17-i, illetve az azelőtt szereplő időben azon magatartást, illetve történeti tényállást, amely indokolta tette volna vele szemben korlátozó intézkedés meghozatalát.

III.

A vizsgált rendőri intézkedések érintették a panaszos - az 1949. évi XX. törvény (továbbiakban: Alkotmány) 2. § (1) bekezdésben foglalt jogállamiság elvéből levezethető - tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

1) Először a Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán azt értékelte, hogy hatásköri szabályai a sérelmezett események vizsgálatát mennyiben teszik lehetővé.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11.§ (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze.

Mindezekből következően a Testületnek nincs hatásköre annak eldöntésére, hogy az ideiglenes megelőző végzés elrendelését jogszerűen mellőzte-e a rendőrség, azonban annak vizsgálatára kiterjed, hogy fenn állt-e a rendőrség intézkedési kötelezettsége az ügy kapcsán, és ennek, illetve a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (továbbiakban: Táv.tv) 6. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségeknek eleget tett-e.

2) A Testület ezt követően a rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta .

A rendőrség feladata a Rtv.-nek - a rendőri intézkedés megtörténtekor hatályban lévő - 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, valamint az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása. A rendőrség a közbiztonság és a közrend védelme, valamint az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása körében az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében – egyebek mellett - általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését, elvégzi a részére törvényben vagy kormányrendeletben megállapított, valamint az Európai Unió kötelező jogi aktusából vagy nemzetközi szerződésből eredő egyéb feladatokat.

A rendőrség feladatait tovább részletezi az Rtv. 2. §-a, miszerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Testület továbbá utal a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-a szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007 (XII.23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. §-ának (1) bekezdése tovább részletezi a fenti szabályt, eszerint a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli, bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására.

A Táv. tv. 6.§ (2) bekezdése rendelkezik az ideiglenes megelőző távoltartás elrendeléséről, eszerint a rendőrség az ideiglenes megelőző távoltartást

a) helyszíni intézkedése során észlelt hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények alapján hivatalból,

b) a bántalmazott, illetve a bántalmazottnak a Ptk. 685. § b) pontjában meghatározott közeli hozzátartozója és hozzátartozója bejelentése,

c) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényben, valamint a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló törvényben meghatározott munkakörben foglalkoztatott személynek a - feladatai ellátása során tudomására jutott, a hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények miatt tett - bejelentése,

d) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény szerint a gyermekvédelmi rendszerhez kapcsolódó feladatokat ellátó egészségügyi szolgáltatást nyújtónak, személyes gondoskodást nyújtó szolgáltatónak, közoktatási intézménynek a - gyermek veszélyeztetettségének megelőzése és megszüntetése érdekében törvényben meghatározott feladatai ellátása során tudomására jutott, a hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények miatt tett – bejelentése alapján rendelheti el.

A törvényhez fűzött értelmező rendelkezések (1. §) szerint hozzátartozók közötti erőszaknak minősül a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, a szexuális önrendelkezéshez való jogot, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység, valamint a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető mulasztás.

A Táv.tv. alkalmazásában hozzátartozónak kell tekinteni a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 685. § b) pontjában meghatározott közeli hozzátartozókat és hozzátartozókat (a házastárs, a bejegyzett élettárs, az egyeneságbeli rokon, az örökbefogadott, a mostoha- és neveltgyermek, az örökbefogadó-, a mostoha- és a nevelőszülő, valamint a testvér; hozzátartozó továbbá: az élettárs, az egyeneságbeli rokon házastársa, bejegyzett élettársa, a jegyes, a házastárs, a bejegyzett élettárs egyeneságbeli rokona és testvére, valamint a testvér házastársa, bejegyzett élettársa), valamint a volt házastársat, a volt bejegyzett élettársat, a gondnokot, a gondnokoltat, a gyámot, a gyámoltat.

A Táv.tv. fent idézett szakasza tehát intézkedési kötelezettséget teremt minden olyan esetben, amikor hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó bejelentést tesznek a rendőrségnél, illetve amikor a rendőrség helyszíni intézkedése során észlel erőszakra utaló jeleket.

A jelen esetben a panaszos 2011. március 17-én arról tett bejelentést, hogy volt házastársa az utcán megalázó módon szidalmazta, illetve lökdöste, illetve megakadályozta, hogy telefonon segítséget hívjon. A törvény tág megfogalmazása miatt ez – a panaszos által bejelentett – tevékenység megfelel az olyan hozzátartozók közötti erőszaknak, ami megteremti a rendőrség ideiglenes megelőző távoltartással kapcsolatos intézkedési kötelezettségét.

A Testület megítélése szerint a fenti bántalmazotti bejelentés alapján a rendőr intézkedési kötelezettsége fennállt: egyrészt mert a közrendet veszélyeztető körülményről (Rtv.13.§), másrészt hozzátartozók közötti erőszakról kapott bejelentést a bántalmazott részéről (Táv. tv. 6. § (1) bekezdés b) pont).

A fenti esemény kapcsán a Testület álláspontja szerint az Rtv. fent idézett 1. §-a, 2. §-a és 13. §-a, illetve a Szolgálati Szabályzat 3. §-a és a Táv.tv. 6. §-a alapján fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége a bejelentés valóságtartalmának ellenőrzése végett.

3) Ezt követően azt vizsgálta a Testület, hogy a fenti intézkedési kötelezettségének eleget tette a rendőrség.

A Táv.tv. 6. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a – fentebb ismertetett - (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén mikor kell elrendelnie a rendőrségnek az ideiglenes megelőző távoltartást. Eszerint a rendőrség az ideiglenes megelőző távoltartást akkor rendeli el, ha az eset összes körülményéből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a hozzátartozók közötti erőszak helyszínéből, a hozzátartozók közötti

erőszakra utaló jelekből, a bántalmazó és a bántalmazott magatartásából és egymáshoz való viszonyából a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni.

A fenti jogszabályhely tehát a rendőrség kötelezettségé teszi, hogy adatgyűjtéssel, meghallgatással feltárja az eset valamennyi olyan körülményét, ami megalapozhatja az ideiglenes megelőző távoltartás 72 órás elrendelését. Ez a rendelkezés összhangban van az Rtv. 13. § (2) bekezdésének rendelkezéseivel, ami a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét írja elő a rendőröknek.

A rendőrségi iratokból kitűnik, hogy a panaszost tájékoztatta az ügyeletes tiszt arról a feljelentés felvételét követően, hogy adatgyűjtés, és az állítólagos bántalmazó meghallgatása nélkül nem hozhatja meg a döntést, illetőleg ezekre az eljárás keretében sor fog kerülni.

A csatolt rendőrségi iratokból az is megállapítható, hogy a 2011. március 17-i feljelentését a már folyamatban lévő másik, volt férje ellen bü.számon indult büntetőeljáráshoz csatolták, és ennek keretében megkeresték adatszolgáltatás végett az illetékes családsegítő szolgálatot, a gyámhivatalt, és a gyermekorvost. Továbbá 2011. március 19-én, amikor a panaszos elmondása szerint a volt férje a lakásuknál meg fog jelenni a láthatás miatt, adatgyűjtést végeztek, amely eredményre nem vezetett, illetve tanúként meghallgatták a volt férjet is a 2011. március 17-i bejelentés kapcsán.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrség a panaszos 2011. március 17-i bejelentése, illetve feljelentése kapcsán eleget tett a Táv.tv. 6. § (3) bekezdésében előírt adatgyűjtési és az Rtv. 13. § (2) bekezdésében előírt részrehajlásmentes intézkedési kötelezettségének, ezért **a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos oldalán alapjogsérelem nem következett be.**

IV.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, ezért a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. július 21.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET